

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 1859
Ημερομ. Κατάθεσης: 10/3/2021

ΑΝΑΦΟΡΑ

Αθήνα, 03/03/2021

Του: Κυριάκου Βελόπουλου, Προέδρου Κόμματος, Βουλευτή Λάρισας

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας

ΘΕΜΑ: «Παραμέληση του Παναχαϊκού όρους από τις αρμόδιες Δημόσιες Υπηρεσίες»

Κύριε Υπουργέ,

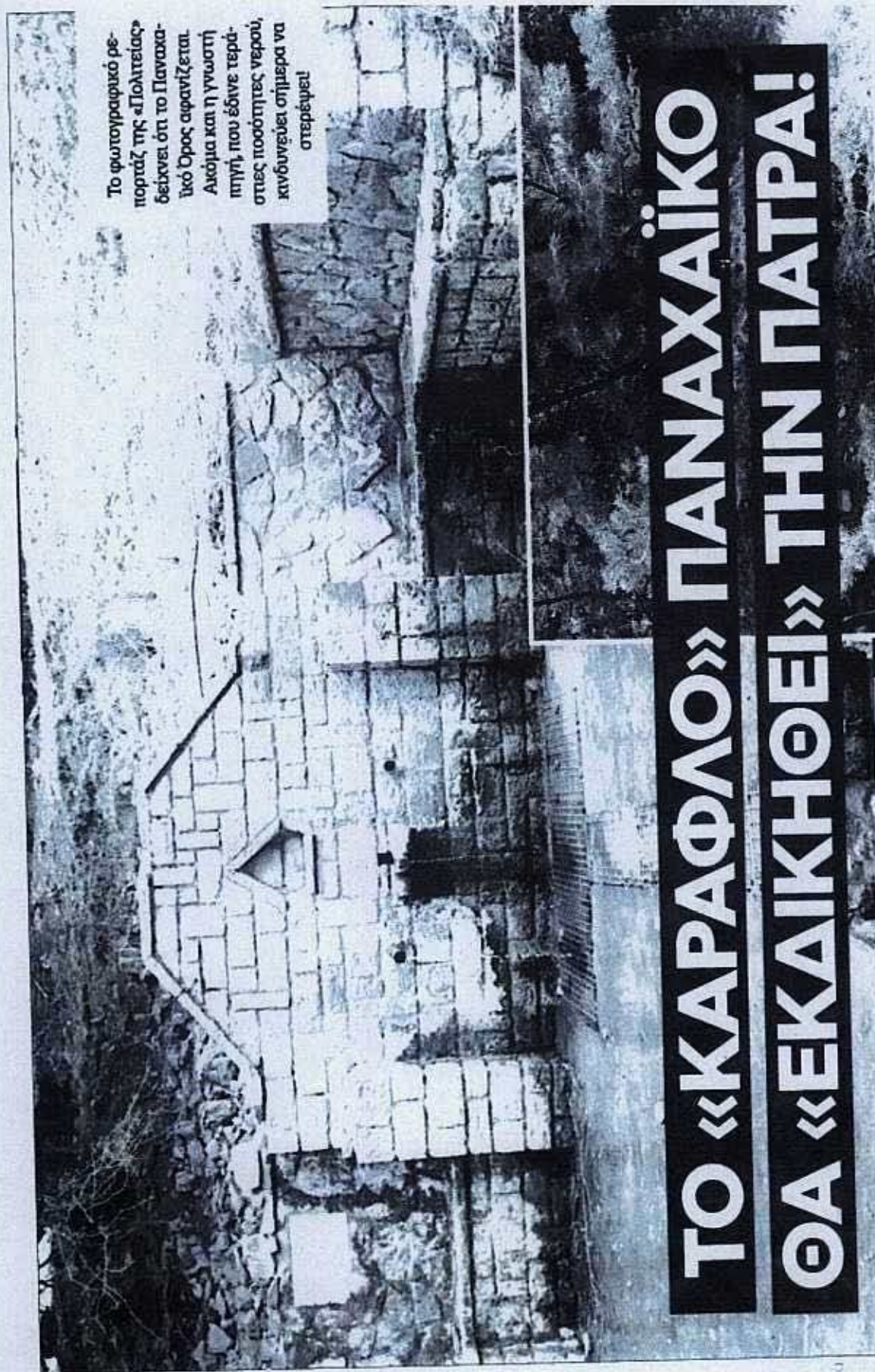
Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί της επισυναπτόμενης δημοσίευσης της τοπικής εφημερίδας «Πολιτεία», έκδοσης 7/9/2020, όπου καταγγέλλεται παραμέληση του Παναχαϊκού όρους από τις αρμόδιες Δημόσιες Υπηρεσίες, την οποία επαληθεύουν, όμως και επαυξάνουν, σε πολύ πρόσφατες επικοινωνίες τους μαζί μας φυσιολάτρες πολίτες της Αχαΐας, που επισκέπτονται το ανωτέρω βουνό. Η παραμέληση του παραπάνω όρους, που φιλοξενεί δασικές εκτάσεις, αναφέρει το επισυναπτόμενο άρθρο ότι, βαρύνει από πλευράς ευθύνης, το τοπικό Δασαρχείο αλλά και τους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, ενώ διαβάζουμε ότι σε περίπτωση κλιμάκωσης της ήδη παρατηρούμενης οικολογικής καταστροφής, που οφείλεται σε παραμέληση, η πόλη της Πάτρας θα αντιμετωπίσει σωρεία από μείζονες δυσμενείς συνέπειες και υποβάθμιση της ποιότητας ζωής των κατοίκων της.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω, και αφού λάβετε υπόψη το συνημμένο δημοσίευμα, σας παρακαλώ να το εξετάσετε και να αποφανθείτε σχετικά.

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Κυριάκος Βελόπουλος

Επισυνάπτεται: Αντίγραφο του ως άνω δημοσιεύματος

Το φωτογραφικό ρεπορτάζ της «Πολιτείας» δείχνει ότι το Παναχαΐκο Όρος αφανίζεται. Ακόμα και η γνωστή πηγή, που έδινε τεράστιες ποσότητες νερού, κινδυνεύει σήμερα να στερέψει

ΤΟ «ΚΑΡΑΦΛΟ» ΠΑΝΑΧΑΪΚΟ ΘΑ «ΕΚΔΙΚΗΘΕΙ» ΤΗΝ ΠΑΤΡΑ!

«Τυφλό» το Δασαρχείο για το Παναχαϊκό!

Του Αχιλλέα Ροδίτη

Είναι απορίας άξιον: Το Παναχαϊκό όρος εκπέμπει σήμα S.O.S. κατά κτηνοτρόφων που καταστρέφουν τα δέντρα με τα ζωντανά τους, μετατρέποντας το όρος σε... φαλακρό βουνό. Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, οι αρμόδιες Υπηρεσίες αδρανούν εξοργιστικά αφήνοντας τον ηνέμονα οξυγόνο της πόλης σταδιακά να γίνεται κρανίου τόπος αφού λίγο-λίγο αφανίζεται όλο το ελατοδάσος!

Το θέμα είχε αναδείξει η «Πολίτευση» από τον περασμένο Σεπτέμβριο. Συγκεκριμένα, στο φύλλο της 7^{ης} Σεπτεμβρίου 2020 είχαμε παρουσιάσει εκτενές αφιέρωμα με αποδείξεις του περιβαλλοντικού εγκλήματος, τόσο από αποκαλυπτικό φωτογραφικό υλικό, όσο και με επίσημες καταγγέλλες περιόχων οι οποίοι μιλούσαν για την ανάγκη να τεθούν σε συναγερμό τόσο οι δοτικές Υπηρεσίες όσο ακόμα και η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Αντί, όμως, να υπάρξει παρέμβαση των αρχών, το πρόβλημα έλαβε ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις καθώς οι υπεύθυνοι της περιβαλλοντικής βλάβης, που συνευδιδά και συστηματικά προκαλείται, συνεχίζουν να δρουν ανέγγλεγκτα και ηρωικά!

«Και είναι να απορεί κανείς που το Δασαρχείο δεν κάνει τίποτα απολύτως. Παρά τις διαμαρτυρίες μας, τις συνεχείς αξιολήψεις και καταγγελίες μας, δεν εμφανίζεται κανείς να εμποδίσει και να σταματήσει την καταστροφή του φυσικού πλούτου από το βουνό, το οποίο σε εκτεταμένη έκταση έχει ήδη μετατραπεί σε φαλα-

Συνεχίζεται η οικολογική καταστροφή. Και σημάδια πιθανών αντιποίνων σε βάρος όσων καταγγέλλουν τι συμβαίνει στο βουνό.

κρό όρος. Ο κίνδυνος πλέον είναι άμεσος κι αν δεν υπάρξει άμεση και δραστηνή παρέμβαση τότε μέσα στα επόμενα χρόνια δεν θα υπάρχει 'ζωή' στο Παναχαϊκό...», τονίζει ένας από τους καταγγέλλοντες περιόχους, ο κ. Παναγιώτης Θεοδώρουπουλος (ένθετη φωτογραφία).

Το μεγάλο πρόβλημα εντοπίζεται κυρίως στη θέση «Θόνα» στην οποία κάποιος έχει πρόσβαση από τον δρόμο που περνά από το παλιό Σούλι. Φτάνοντας ο επισκέπτης στο σημείο βρίσκειται αντιμέτωπος με ένα κατεστραμμένο δάσος από έλστα. Τα μοναδικά δέντρα που έχουν απομείνει είναι τα παλαιότερα. Εκείνα δηλαδή που δεν τρώνε οι πάνω από 3.000 γίδες διαφορετικών ιδιοκτητών κτηνοτρόφων, οι οποίες ανθεθέτως τρώνε τις κορυφές των νεότερων ελάτων μη επιτρέποντάς τους να αναπτυχθούν.

Και αυτή είναι η πηγή του κακού για την οποία έχουν γίνει δεκάδες καταγγέλλες προς το Δασαρχείο, αλλά χωρίς την παραμικρή παρέμβαση ως τώρα από την εν λόγω υπηρεσία. «Το συνεχές φάγμά τους από τα ζωντανά έχει ως αποτέλεσμα το έλστα να μην φουντώνει και να μετατρέπεται σε κάτι που μοιάζει με θάμνο που με τη σειρά του εξοφανίζεται από το καθημερινό δάγκωμα των ζωντανών. Έτσι έχου-

με έναν φαύλο κύκλο οικολογικής καταστροφής για την οποία κανείς αρμόδιος δεν παίρνει θέση», επισημαίνει ο κ. Θεοδώρουπουλος.

ΣΤΕΡΕΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΠΗΓΕΣ ΝΕΡΟΥ

Η σταδιακή εξοφάνιση των ελάτων οδηγεί και σε μείωση του υδροφόρου ορίζοντα του βουνού. Κι αυτό, διότι λόγω ελαψιής πυκνού ελατοδάσους τα χόρτα που λιώνουν δεν συγκρατούνται στις ίδιες ποσότητες, με συνέπεια να μην σημειάζονται αρκετές πηγές καθαρού νερού. Η ποσότητα νερού που ρέει είναι απείρως λιγότερη από αυτή που έρεε κάποτε και πολλές από τις βρύσες του όρους έχουν ήδη στερέψει. Εκτός όλων των παραπάνω εργατηματικά προκαλούν και κρούσματα φθοράς ξένων περιουσιών από αγνώστους. Το μόνο κοινό μεταξύ των θυμάτων, που εγείρει υποψίες, είναι πως όλοι συμπεριλαμβάνονται σε εκθέσεις τους περιόχους που καταγγέλλουν την οικολογική καταστροφή. Φημιολογείται ότι μετά από κάθε καταγγέλια τους βρίσκουν στις περιουσίες τους... εγγεγραμμένους φράκτες, σπασιόματα κ.α.. Με αποτέλεσμα να δημιουργείται αυτονόητος προβληματισμός για το αν πρόκειται για πράξεις αντιπώλων με αφορμή τις καταγγέλλες τους...

Η αθέατη οικολογική καταστροφή στο βουνό θα έχει -έχει ήδη...- άμεση επίπτωση στη ζωή μας. Περιφέρεια και Δήμος δεν φαίνεται να «μετρούν» το οξυγόνο ως πρώτη πηγή ζωής σχεδόν αδιαφορούν

Καμpanάκι συναγεμμού για την οικολογική καταστροφή που υφίσταται μπροστά στα μάτια μας το Παναχαϊκό, ηχούν από κοινού, κάτοικοι του ορεινού όγκου που «αγκαλιάζει» την Πάτρα και η «Πολιτεία» η οποία έκανε ρεπορτάζ - αυτοψία, «σκαρφαλώνοντας» με τον φωτογραφικό της φακό στα μονοπάτια του βουνού και καταγράφοντας τα σημάδια αφάνισης του ελατόδασους που άλλοτε γέμιζε κάθε σπιθαμή του.

Φθάνοντας πρωί της προηγούμενης Παρασκευής στη θέση Θάνα, από τον δρόμο του παλαιού Σουλίου, καταλήξαμε σ' ένα τμήμα του όρους κυριολεκτικά και εντελώς «καρφλό» από δένδρα! Εικόνα που αρχικά μας σόκαρε.

Μας προκάλεσε έκπληξη και θλίψη, αλλά και τεράστια απορία για το πότε και πώς συντελέστηκε η καταστροφή, αλλά και γιατί ακόμα δεν έχουν τεθεί σε κατάσταση κόκκινου συ-

ναγεμμού οι αρμόδιες αρχές.

ΤΑ ΕΛΑΤΑ ΧΑΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΜΑΖΙ ΤΟ ΟΞΥΓΟΝΟ ΜΑΣ

Αναζητώντας πληροφορίες για αυτό που αντικρίσαμε στο βουνό, πληροφορηθήκαμε ότι τα μοναδικά έλατα που έχουν απομείνει, ως ένα συγκεκριμένο υψόμετρο, είναι τα γέρικα, τα πιο παλιά. Εκείνα δηλαδή που δεν... φαγώθηκαν ακόμα, από τις γίδες και τα υπόλοιπα ζωντανά τα οποία καθημερινά βόσκουν στο όρος, ελεύθερα κι ανεξέλεγκτα, δίχως τον παραμικρό έλεγχο, χωρίς έστω τους στοιχειώδεις περιβαλλοντικούς κανόνες.

Κι αυτό ακριβώς είναι που αποτελεί, σύμφωνα με τις διαπιστώσεις, την μόνη αιτία του κακού για την τεράστια οικολογική καταστροφή που συντελείται στο βουνό, πηγή οξυγόνου για την Πάτρα ολόκληρη και τα περίχωρα της. Πιο συγκεκριμένα, υπολογίζεται ότι στις ορεινές περιοχές περιφέρονται σε μόνιμη βάση περισσότερες από 3.000 γίδες (!) διαφορετικών ιδιοκτητών οι οποίες τρώνε τις κορυφές των μικρών ελάτων τα οποία δεν μπορούν ποτέ να ξεπεταχτούν αυξάνοντας το ύψος τους.

ΚΙ ΕΤΣΙ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ

ΕΝΑΣ ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

Το συνεχές φάγωμά τους από τα κατά τα άλλα χαριτωμένα ζωντανά, έχει ως αποτέλεσμα το έλατο να μην φουντώνει και απλά να μετατρέπεται σε κάτι που μοιάζει με μικρό θάμνο, το οποίο εξαφανίζεται από το καθημερινό δάγκωμα των ζωντανών. Έτσι εκτελείται ένα φαύλος οικολογικός κύκλος με αποτέλεσμα να είναι αδύνατη η αναδάσωση του χώρου και το ξαναγέμισμα των κενών με νέα έλατα. Τα οποία συναντά κανείς μόνο σε μη προσβάσιμα σημεία του όρους, σε πολύ μεγαλύτερο υψόμετρο, όπως δείχνουν και οι φωτογραφίες που η «Πολιτεία» εξασφάλισε.

Φθάνοντας πρωί της προηγούμενης Παρασκευής στη θέση Θάνα, από τον δρόμο του παλαιού Σουλίου, καταλήξαμε σ' ένα τμήμα του όρους κυριολεκτικά και εντελώς «καρφλό» από δένδρα! Εικόνα που μας σόκαρε.

Αλήθεια, τι λέει (κάνει) το Δασαρχείο μας;

Φυσικά και τα ερωτήματα που τίθενται είναι πολλά και αυτονόητα. Πρώτα απ' όλα, γιατί η συντελούσα καταστροφή δεν έχει γίνει αντιληπτή ακόμα από κάποιον αρμόδιο φορέα ή εμπλεκόμενη αρχή, όπως, για παράδειγμα, το Δασαρχείο.

Όταν μάλιστα πρόκειται για ένα όρος που εντάσσεται σε καθεστώς ειδικής προστασίας μέσα από το περιβόητο πρόγραμμα Natura και συνεπώς, υποτίθεται, πως θα έπρεπε αφενός τα μέτρα προστασίας να ήταν ιδιαίτέρως πολλά και επαρκή, αφε-

τέρου να υπήρχε παρέμβαση – επέμβαση κάθε φορά που διαπιστωνόταν παραβίαση των προϋποθέσεων προστασίας του βουνού. Άραγε, διενεργούνται περιπολίες; Γίνονται έλεγχοι; Αν όχι, γιατί;

Αν ναι, διαπιστώθηκε η καταστροφή την οποία διαπιστώσαμε εμείς οδίοις όμμασι; Κι αν διαπιστώθηκε, πάρθηκαν μέτρα; Ενημερώθηκε κάποιος αρμόδιος φορέας, όπως, για παράδειγμα κάποιος αρμόδιος αντιπεριφερειάρχης Δυτικής Ελλάδας ή Αντιδήμαρχος της Πάτρας;

Ξεμένουμε, τώρα, κι από αποθέματα νερού

Σαν να μην έφθαναν όλα τα ανωτέρω, η σταδιακή εξαφάνιση των ελάτων συνεπάγεται μείωση του υδροφόρου ορίζοντα στο βουνό. Τα χιόνια που λιώνουν δεν συγκρατούνται στις ίδιες ποσότητες, όπως όταν υπήρχε πυκνό ελατόδασος, σχηματίζοντας πηγές με καθαρό, κρυστάλλινο νερό.

Η πέτρινη βρύση που φωτογραφίσαμε και

δείχνουμε στο σημερινό ρεπορτάζ (κεντρική φωτογραφία), έδινε τεράστιες ποσότητες νερού που έρεε με δύναμη και ακατάπαυστα, όμως τώρα δίνει λιγότερη ποσότητα και κινδυνεύει να στερέψει οριστικά, όπως μας κατήγγειλαν περίοικοι οι οποίοι γνωρίζουν πολύ καλύτερα την κατάσταση γιατί την βιώνουν καθημερινά.

Πολλές μελέτες, αλλά αποτέλεσμα μηδέν!

Στο Παναχαϊκό όρος έχουν γίνει πολλές προσπάθειες αναδάσωσης σημείων του από οικολόγους και γενικότερα ευαισθητοποιημένους πολίτες.

Διότι το πρόβλημα της μείωσης των δένδρων δεν αφορά μόνο τη θέση Θάνα αλλά γενικότερα. Πάνω, όμως, και πέρα από αυτές τις πρωτοβουλίες, είναι φανερό και σαφές, ότι απαιτείται πιο συντονισμένη προσπάθεια σε ανώτερο επίπεδο, δηλαδή σε βαθμό τοπικού πολιτικού δυναμικού.

Άλλωστε, υπάρχουν πολλές παλαιότερες μελέτες που από χρόνια δείχνουν τις ανάγκες του βουνού και τα όσα πρέπει να κάνουμε ώστε να συντηρήσουμε τον μεγαλύτερο πνεύμονα οξυγόνου που δεσπόζει πάνω από την πόλη μας.

Το οποίο εκτείνεται στο κέντρο του νομού Αχαΐας και νοτιοανατολικά της Πάτρας, σε μήκος περί τα 20 χλμ στον άξονα βορά - νότου. Οριοθετείται, στα βόρεια από τις θέσεις που βρίσκονται υπεράνω του χειμάρρου Βολιναίου, από το δάσος της Αργυράς κι από τις θέσεις υπεράνω του Άνω Καστριτσίου, στη συνέχεια από τις περιοχές Χαράδρου και Μπάλα και δυτικά της θέσης Καλόγερος και Μακρυά Ράχη από την Ελεκίστρα και την Καρυά.

Κατά μήκος της κορυφογραμμής διακρίνονται

επιμέρους σχηματισμοί όπως το Βρωμονέρι (1.594 μέτρα), η Τρανή Ρίζα (1.540 μέτρα), Βουνό Γιώργη (1.804 μέτρα), Μπάλιζα (1.709 μέτρα), Σκαντζοκέρια (1.506 μέτρα), Στρογγυλό Βουνό (1.663 μέτρα) κ.α.

Επίσης, από τις κορυφές του ξεκινούν οι λεκάνες απορροής για δύο από τους μεγαλύτερους ποταμούς του Γλαύκου στα δυτικά, που εκβάλλει στον Πατραϊκό κόλπο, και του Φοίνικα στα ανατολικά, που εκβάλλει στον Κορινθιακό. Με πολυάριθμους τους μικρότερους χειμάρρους που διατρέχουν περιμετρικά το βουνό προς όλες τις κατευθύνσεις.

Αν δεν υπάρξει άμεση παρέμβαση, η σημερινή κατάσταση θα οδηγήσει πολύ σύντομα σε περιβαλλοντική «έκρηξη» για την Πάτρα.

(ακολουθούν εικόνες παραμέλησης περιοχών του τοπικού δάσους)

